

A Magyar Köztársaság nevében !

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Horváth Mária Margit ügyvéd által képviselt felperesnek a főosztályvezető-jogtanácsos által képviselt alperes neve alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon 32.M.1451/2009. számon indított és a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2010. május 25. napján hozott 32.M.1451/2009/15. számú ítéletével befejezett perében a felperes által a jogerős ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 32.M.1451/2009/15. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A pervesztes felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját és a felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

Az alperes a 2008. szeptember 30-án kelt elsőfokú határozatával azért utasította el a felperes özvegyi nyugdíj felélédése címén előterjesztett kérelmét, mert a Szakértői Intézet elsőfokú bizottságának szakvéleménye szerint a felperes egészségkárosodása 40 %-os mértékű, tehát nem rokkant.

Az alperes igazgatója a 2009. február 9-én kelt másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (továbbiakban: Tny.) 47. § (2) bekezdése és 53. § (1) bekezdésének b) pontja alkalmazásával megállapította, hogy a felperes a SZI másodfokú bizottságának szakvéleménye alapján nem minősül rokkantnak és a Tny. 7. § (1) bekezdésére figyelemmel korbetöltés címén sem jogosult az ellátásra, mivel a 62 életévét még nem

töltötte be, árvaellátásra jogosult gyermekek tartását pedig nem állította.

A társadalombiztosítási határozatok bírósági felülvizsgálata iránt benyújtott keresetében a felperes az özvegyi nyugdíj feléledésének a megállapítását kérte. Folyamatosan romló egészségi állapota mellett arra hivatkozott, hogy 2005. december 26-án töltötte be az 55. életévét és ez mindössze 26 nappal haladja meg az ideiglenes özvegyi nyugdíj megszűnésétől (1995. november 30.) számított tíz éves határidő lejártát. Sérelmezte, hogy néhai házastársa több évtizedes munkaviszonya alatt befizetett járulékaik után nem jogosult az özvegyi nyugdíjra.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a 32.M.1451/2009/15. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. A perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő szakvéleménye alapján megállapította, hogy a felperes nem rokkant, mert egészségkárosodása 40 %-os, amely nem éri el a Tny. 44. §-ában meghatározott legalább 50 %-os mértéket. A Tny. 47. § (2) bekezdése és 53. § (1) bekezdése b) pontja alkalmazásával arra a következtetésre jutott, hogy a társadalombiztosítási határozatok jogszerűek voltak.

A felperes a jogerős ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetének helyt adó határozat meghozatalát kérte. Sérelmezte, hogy a korbetöltés címén előterjesztett kérelme elbírálásakor a közigazgatási szervek és az elsőfokú bíróság is figyelmen kívül hagyta a Tny. 53. § (1) bekezdését, amely szabály alapján a jogszerző halálakor hatályos jogszabályok szerinti, így esetében a társadalombiztosításról szóló 1975. évi II. törvény (a továbbiakban: T.) 60. § (1) és (2) bekezdéseiben írt öregségi nyugdíjkorhatárt kell figyelembe venni.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte annak megalapozottságára hivatkozva. Álláspontja szerint a felperes kérelmének elutasításakor nem sértett jogszabályt, mert nem következett be az ellátásra jogosultságot eredményező egyik feltétel sem a Tny. 53. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott tíz éves határidőn (2005. november 30.) belül. Utalt arra is, hogy a jogszerző halálakor hatályban volt T. a Tny-ben foglaltakkal azonos módon szabályozta az özvegyi nyugdíj feléledésének az eseteit és mindkét törvény különbséget tett az özvegyi nyugdíjra jogosultság bekövetkezésére és feléledésére vonatkozó feltételek között.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet - a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján - tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felperes pártfogó ügyvédje által előterjesztett felülvizsgálati kérelemben foglalt kifogások alapján vizsgálta, tekintve, hogy a jogi képviselő nélkül előterjesztett felülvizsgálati kérelem hatálytalan (Pp. 73/B. §).

A Pp. 339/A. §-a szerint a bíróság a közigazgatási határozatot - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül.

A Tny. 102. §-a akként rendelkezik, hogy e törvény rendelkezéseit - az 1998. január 1-je előtti időponttól megállapított nyugellátások emelésére vonatkozó 62. §, továbbá 38. § (2) bekezdése kivételével - az 1997. december 31-ét követő időponttól megállapításra kerülő ellátásokra kell alkalmazni.

A felperes özvegyi nyugdíj feléledése címén 2008. január 16-án terjesztette elő igényét, tehát a kérelme elbírálásakor a Tny. szabályait kellett alkalmazni. A Tny. felperes által hivatkozott 53. § (1) bekezdés b) pontjának második mondatát (amely szerint az özvegyi nyugdíj feléledése során az özvegyre irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt a jogszerző halálakor hatályos jogszabályok alapján kell megállapítani), a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosításáról szóló 2009. évi XL. törvény (a továbbiakban: Tnym.) 5. §-a iktatta be. Az új szabályt a Tnym. 8. § (3) bekezdése alapján a 2009. december 31-ét követő időponttól megállapításra kerülő nyugellátásokra rendelte alkalmazni. Ebből következően, valamint ez irányú más jogszabályi rendelkezés hiányában a felperes igénye elbírálása során a korábban hatályban volt T. rendelkezéseinek alkalmazására nincs lehetőség.

A Tny. 53. § (1) bekezdésének b) pontja szerint feléled az özvegyi nyugdíja annak, akinek nem házasságkötés miatt szűnt meg az özvegyi nyugdíja és az arra jogosító feltételek valamelyike a házastárs 1993. február 28-a után bekövetkezett halála esetén az özvegyi nyugdíj megszűnésétől számított tíz éven belül bekövetkezik.

A Tny. 47. § (2) bekezdése alapján az ideiglenes özvegyi nyugdíj megszűnését követően özvegyi nyugdíjra jogosult az özvegy, amennyiben a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte, vagy rokkant, vagy házastársa jogán árvaellátásra jogosult fogyatékkal élő, vagy tartósan beteg, vagy legalább két árvaellátásra jogosult gyermek eltartásáról gondoskodik. Az öregségi nyugdíjra jogosító korhatár tekintetében a Tny. 53. § (6) bekezdése alapján az 55. életév betöltését kell figyelembe venni.

A felperes az 1994. december 13-án elhunyt házastársa jogán 1994. december 1. és 1995. november 30. között részesült ideiglenes

özvegyi nyugdíjban. Erre tekintettel az özvegyi nyugdíj felélédése iránti kérelmének elbírálásakor a fenti szabályok alapján az alperesnek azt kellett vizsgálnia, hogy az özvegyi nyugdíjra jogosító feltételek valamelyike a jogszabályban írt tíz éves határidőn belül, azaz 2005. november 30-ig bekövetkezett-e.

A perben rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy a felperes 2005. november 30. napja előtt nem vált rokkanttá, illetve nem töltötte be az 55. életévét, árvaellátásra jogosult, illetve fogyatékkal élő gyermekek tartására pedig nem hivatkozott. Ebből következően esetében nem állapíthatók meg az özvegyi nyugdíj felélédését megalapozó feltételek.

A munkaügyi bíróság eljárása során a felperes által hivatkozott fenti körülmények alapján nem vizsgálta a határozatok jogszerűségét, érdemben azonban helytállóan döntött a kereset elutasításáról. Mivel a döntéshez szükséges tények megállapíthatók voltak, a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet az indokolás fenti kiegészítésével hatályában fenntartotta a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján.

Az alperes nem igényelt felülvizsgálati eljárási költséget, ezért e tárgyban a Legfelsőbb Bíróság mellőzte a határozathozatalt a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján.

A pervesztes felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját a Pp. 87. § (2) bekezdése és a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 11/A. §-a alapján a magyar állam viseli.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

2011. június 27.

Dr. Zánthy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Patassyné dr. Dualszky Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírószági írnok